

Този брой носи премии: 1 кгр. шок. бонбони, 1 кут. вафли, пасти за зъби и др.

БАРАБАНЧЕ

ВЕСЕЛЬ СЕДМИЧЕНЬ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Вестникът е разрешенъ отъ Министерството на народното просвѣщение съ писмо № 23977-2-II отъ 30 май 1938 година

Данъ и Владко нашъ веднъжъ
бъха срещнати отъ дъждъ.
И решиха като банда
да похапнатъ контрабанда
във дюкянче съ маси чисти
за търговци и туристи.
Щомъ наближи да се плаща,
къмъ вратата бързо хващатъ.
Данъ се прѣчва на вратата.
Ей стопанката съ лопата.
Владъ на Данчо подъ четала
хуква вънка като хала.
Но гърбината на Данъ
бързо стана барабанъ.

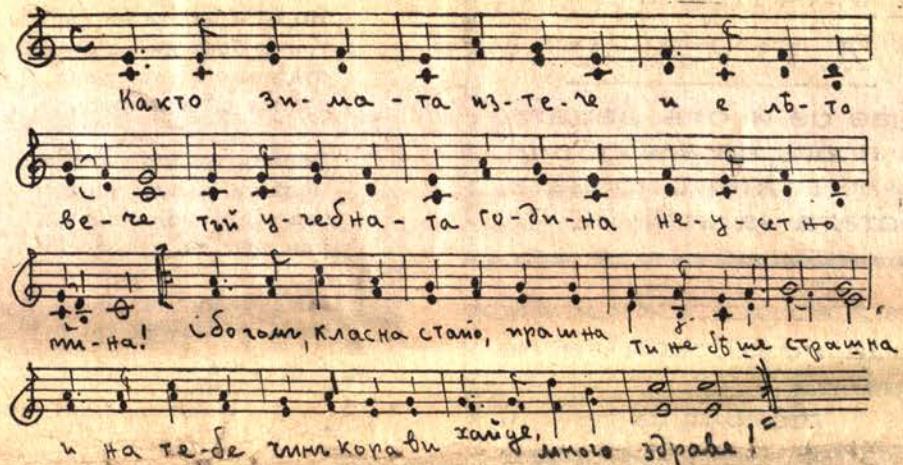
бонбони, 1 кут. вафли, пасти за зъби и др.

ПѢСНИ ЗА МАЛКИТЪ

ВАКАНЦИЯ

Маршъ

музика: Б. Тотевъ

Сбогомъ, книги и писалки,
и другари мили,
ще се срещнемъ пакъ на есень
съ викове и пѣсень.

Тебъ, учителю, нашъ мили,
дето сме морили,
сбогомъ, и не ни забравяй,
всичко ни прошавай!

Елизавета Багряна

Осѫденъ на смърть слонъ!

Преди нѣколко дни въ островъ Цейлонъ е билъ изправенъ предъ сѫдебнитѣ власти стария слонъ Хораций. Този случай е единственъ въ свѣта и затова пакъ толкова интересенъ.

Слонътъ Хораций е любимецъ на будиските монаси и винаги е билъ на чело на религиознитѣ процеси, но напоследъкъ той започналъ да буйствува и да напада минувачите. При последното религиозно тържество Хораций се отдѣлилъ отъ процесията и се нахвърлилъ върху зрителите, като убиль и наранилъ много отъ тѣхъ. Съ голѣми усилия слонътъ билъ заловенъ и затворенъ въ желѣзна клетка.

Сѫдътъ осѫдилъ на смърть чрезъ разстрѣлване слонътъ убиецъ. Монасите подали молба до губернатора на островъ Цейлонъ за да искатъ помилване на слона, но тя останала безъ последствие. При разстрѣлването Хораций билъ завързанъ здраво къмъ едно дебело дърво. Когато слонътъ почувствуvalъ, че къмъ него е насочено дуло на огнестрелно оръжие, направилъ усилия да се откажне отъ вижетата и избѣга, но до като направи това, нѣколко изстрела го повалили мъртвавъ на земята.

Дунавските жилища на българите

(Изъ книгата „Старите и днешните българи“)

Българското слизане на югъ се възпрѣ отъ Дунава и отъ защитниците на Византийската империя. Тогава тѣ трѣбвало да бѣдятъ доволни отъ земята отсамъ Дунава и да се заселатъ въ Влахия, Молдава, Темишвили и въ източната част на Унгария.

Изъ новото си отечество войнственния народъ нанасяше удари на околните си съседи: на Гръцката империя, на Илирикъ, на Адриатическа Украина, на Италия, на Сърбия, на Моравия, на Чехия, на Германия и нищо не можеше да възпрѣ далечните успѣхи на тѣхното оръжие, освенъ Рейнъ и французките саби. Готъ Иорданъ (който е живѣлъ около 550 години въ Равини) ги нарича наказание на народа си за грѣховете му; най-старите французки и германски лѣтописи често споменуватъ българите, заради голѣмите завоевания които правили. Тѣ били тѣломъ велики, и горди по умъ.

Юрий Венелинъ